

Αριθμός απόφασης: 520 /2022

Αρ. εισαγωγής: ΑΝΔ272/2022

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΚΑΣΤΙΚΗ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑ

Η ΔΙΚΑΣΤΗΣ

ΤΟΥ 23ου ΤΜΗΜΑΤΟΣ

ΤΟΥ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟΥ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ ΑΘΗΝΑΣ

ΣΩΤΗΡΙΑ-ΣΠΥΡΙΔΟΥΛΑ ΚΑΤΣΙΚΑ

π ρ ο σ ή λ θ ε στις 25 Μαΐου 2022, με γραμματέα την Γεωργία Μακρυγιάννη, δικαστική υπάλληλο,

γ ι α να δικάσει την αίτηση αναστολής με ημερομηνία κατάθεσης 28.4.2022,

τ η ς _____, κατοίκου Αθήνας, οδός _____,

κ α τ ά του Υπουργού Μετανάστευσης και Ασύλου.

Η κρίση του Δικαστηρίου είναι η εξής:

1. Επειδή, με την κρινόμενη αίτηση, για την άσκηση της οποίας η αιτούσα έχει απαλλαγεί, κατ' εφαρμογή του άρθρου 37 του π.δ. 18/1989, από την υποχρέωση καταβολής παραβόλου, δυνάμει της με αριθμό 238/13.5.2022 Πράξης της Προέδρου του 23ου Τμήματος του παρόντος Δικαστηρίου, ζητείται, παραδεκτώς, να ανασταλεί η εκτέλεση της με αριθμό πρωτοκόλλου 55851/1.2.2022 Απόφασης Β' Βαθμού της 19ης Επιτροπής Προσφυγών της Αρχής Προσφυγών της Γενικής Γραμματείας Μεταναστευτικής Πολιτικής, με την οποία απορρίφθηκε ενδικοφανής προσφυγή της αιτούσας, υπηκόου Καμερούν, κατά της με αριθμό πρωτοκόλλου 220683/3.9.2021 απόφασης του Περιφερειακού Γραφείου Ασύλου (Π.Γ.Α.) Αλίμου, και επιβλήθηκε σε βάρος της το μέτρο της επιστροφής με οικειοθελή αναχώρηση από τη χώρα εντός προθεσμίας δέκα ημερών από την επίδοση σε αυτή της εν λόγω απόφασης. Κατά της ως άνω απόφασης η αιτούσα άσκησε ενώπιον του Δικαστηρίου τούτου την με ΑΚ596/8.4.2022 αίτηση ακύρωσης, η εκδίκαση της οποίας εκκρεμεί.

2. Επειδή, στην προκείμενη περίπτωση, από τα στοιχεία της δικογραφίας προκύπτουν τα εξής: Η αιτούσα προσήλθε στο Π.Γ.Α. Σάμου και υπέβαλε την από 21.3.2019 αίτηση για την παροχή σε αυτή διεθνούς προστασίας, δηλώνοντας ότι εγκατέλειψε τη χώρα καταγωγής της (Καμερούν) εξαιτίας ενός οικογενειακού προβλήματος, και συγκεκριμένα επειδή η μητέρα της την έδιωξε από το σπίτι καθώς κατέστη έγκυος, και ότι δεν επιθυμεί να επιστρέψει σε αυτή. Κατόπιν τούτου, το ανωτέρω γραφείο κάλεσε την αιτούσα στις 29.6.2021 σε προφορική συνέντευξη, κατά την οποία αυτή παραστάθηκε μαζί με τη συνήγορό της Γεωργία Δημουλά. Η ως άνω συνέντευξη διενεργήθηκε με τη συνδρομή πιστοποιημένου διερμηνέα στη γλώσσα που κατανοεί η αιτούσα (Γαλλικά). Η αίτησή της απορρίφθηκε με την με αριθμό πρωτοκόλλου 220683/3.9.2021 απόφαση του Π.Γ.Α. Αλίμου, ως αβάσιμη, με την αιτιολογία ότι δεν συνέτρεχαν στο πρόσωπό της οι προϋποθέσεις για την αναγνώρισή της ως πρόσφυγα ούτε ως δικαιούχου διεθνούς προστασίας. Κατά της ανωτέρω απόφασης η αιτούσα άσκησε εμπρόθεσμα την από 13.10.2021

ενδικοφανή προσφυγή, η οποία εξετάστηκε από την 19η Επιτροπή Προσφυγών της Αρχής Προσφυγών της Γενικής Γραμματείας Μεταναστευτικής Πολιτικής, με την έγγραφη διαδικασία, χωρίς να κληθεί η ίδια κατά την εξέταση αυτής, καθώς η Επιτροπή έκρινε ότι η αιτούσα δεν ενέπιπτε σε κάποια από τις προβλεπόμενες στην παράγραφο 3 του άρθρου 97 του ν. 4636/2019 περιπτώσεις, και απορρίφθηκε με την με αριθμό πρωτοκόλλου Απόφαση Β΄ Βαθμού της ως άνω Επιτροπής. Ειδικότερα, με την εν λόγω απόφαση αποφασίστηκε ότι η αιτούσα δεν αναγνωρίζεται ως πρόσφυγας, καθώς ο επικαλούμενος από την ίδια φόβος δίωξής της δεν κρίθηκε αντικειμενικά βάσιμος και δικαιολογημένος, εφόσον η Επιτροπή απέρριψε τους προβληθέντες ισχυρισμούς της ότι εγκατέλειψε τη χώρα της εξαιτίας του σεξουαλικού της προσανατολισμού και επειδή ο πατέρας της είχε εκδώσει ένταλμα σύλληψης για εκείνη και την σύντροφό της. Συγκεκριμένα, η Επιτροπή, με την ως άνω απόφαση, έκανε δεκτό τον ισχυρισμό της αιτούσας ότι κακοποιήθηκε από τον πατέρα της στην παιδική της ηλικία και ότι έμεινε έγκυος από αυτόν, καθώς έκρινε ότι οι περιγραφές της υπήρξαν σχετικά επαρκείς, λαμβανομένης υπόψη και της συναισθηματικής φόρτισης στην οποία βρισκόταν, και της χορήγησης του ευεργέτημα της αμφιβολίας. Περαιτέρω, όμως, απέρριψε τον προβληθέντα ισχυρισμό της ως προς τον σεξουαλικό της προσανατολισμό και τα περιστατικά που συνέβησαν καθώς και ως προς τον φόβο της ότι ο πατέρας της είχε κινήσει την διαδικασία σύλληψής της, καθώς έκρινε οι περιγραφές της δεν υπήρξαν λεπτομερείς και συνεκτικές. Ειδικότερα, έκρινε ότι η αφήγησή της χαρακτηριζόταν από αρκετά προβληματικά σημεία και ελλείψεις, ότι οι εν λόγω ισχυρισμοί της δεν ήταν δυνατό να επιβεβαιωθούν καθώς και μεν ο σεξουαλικός προσανατολισμός αποτελεί ζήτημα προσωπικής φύσης, πλην όμως οι αναφορές της σχετικά με τη συνειδητοποίηση και τη βίωση του σεξουαλικού προσανατολισμού της δεν ήταν επαρκώς αναλυτικές και λεπτομερείς ούτε εκτέθηκαν με τρόπο που να παραπέμπουν εύλογα σε βιωμένες εμπειρίες ή συναισθήματα, καθώς, δεν ήταν σε θέση να περιγράψει κατά τρόπο αναλυτικό τις συνθήκες υπό τις οποίες συνειδητοποίησε τον σεξουαλικό της προσανατολισμό, για τον οποίο υπήρξε αόριστη και ασαφής με γενικόλογο τρόπο. Επιπλέον, η αιτούσα ανέφερε ότι μετά την πρώτη της σχέση συμμετείχε σε μία ομάδα γυναικών με τον ίδιο σεξουαλικό προσανατολισμό με εκείνη, μέσω της οποίας γνώρισε την δεύτερη σύντροφό της χωρίς ωστόσο να είναι σε θέση να παράσχει περισσότερες πληροφορίες σχετικά με αυτή την ομάδα, την δράση της όπως και τις συναντήσεις που γίνονταν στις οποίες, όπως ανέφερε, δεν είχε παραστεί ποτέ. Η αιτούσα δεν έδωσε, επίσης, λεπτομερή περιγραφή σχετικά με το μη ευλογοφανές περιστατικό κατά το οποίο μία γνωστή της συντρόφου της, την οποία η ίδια δεν γνώριζε και για την οποία δεν ήταν σε θέση να δώσει περισσότερες πληροφορίες, εισέβαλε στον χώρο της και τις φωτογράφησε, ενώ βρίσκονταν σε ερωτική συνεύρεση. Τέλος, η αιτούσα ανέφερε ότι πληροφορήθηκε από την μητέρα της για τις απειλές του πατέρα της και την πρόθεσή του να εκδώσει για την ίδια και την σύντροφό της ένταλμα αναζήτησης, σε διευκρινιστικές, ωστόσο, ερωτήσεις, δεν ήταν σε θέση να απαντήσει με σαφήνεια σχετικά με την έκδοση του συγκεκριμένου εγγράφου, ενώ όταν ρωτήθηκε εάν τη δεδομένη στιγμή την αναζητούσαν απέφυγε να δώσει απάντηση και δήλωσε «Αυτό που ξέρω είναι ότι όταν η μητέρα μου μου το είπε». Ακολούθως, με την ανωτέρω απόφαση αποφασίστηκε ότι η αιτούσα δεν αναγνωρίζεται ούτε ως δικαιούχος επικουρικής προστασίας. Και τούτο διότι, η Επιτροπή έκρινε ότι, με βάση τους ως άνω ισχυρισμούς της και τις πληροφορίες για τη χώρα καταγωγής της: α) δεν προέκυπτε κίνδυνος να υποστεί, σε περίπτωση επιστροφής στη χώρα της, σοβαρή βλάβη κατά την έννοια του άρθρου 15 περ. α΄ και β΄ του ν. 4639/2019, β) δεν ενδέχεται να αντιμετωπίσει μεταχείριση αντίθετη προς τις επιταγές του άρθρου 3 της Ε.Σ.Δ.Α., και γ) δεν κινδύνευε να υποστεί ως άμαχη, εάν επέστρεφε στη χώρα καταγωγής της, σοβαρή βλάβη -λόγω αδιακρίτως ασκούμενης βίας-, καθώς δεν υφίστανται στο Καμερούν συνθήκες διεθνούς ή εσωτερικής ένοπλης σύρραξης. Τέλος, η Επιτροπή, με την ως άνω απόφαση, αφού έλαβε υπόψη της ότι, η αιτούσα δεν απέδειξε ότι συντρέχουν σοβαροί λόγοι υγείας, μακροχρόνια παραμονή και ισχυροί βιοτικοί δεσμοί στην Ελλάδα, καθώς και ότι δεν προέκυψε ότι υπάρχει αντικειμενική αδυναμία απομάκρυνσης ή επιστροφής της στη χώρα καταγωγής της για λόγους ανωτέρας βίας, όπως σοβαροί λόγοι υγείας, διεθνής αποκλεισμός της χώρας της, ή συνδρομή στο πρόσωπό της της ρήτρας μη επαναπροώθησης του άρθρου 3 της Ε.Σ.Δ.Α., και δοθέντος, περαιτέρω, ότι η αιτούσα δεν διέθετε νομιμοποιητικά έγγραφα για την παραμονή της στη χώρα, επέβαλε σε βάρος της,

σύμφωνα με τα άρθρα 95 παρ. 10 του ν. 4636/2019, όπως αυτό τροποποιήθηκε με το άρθρο 22 παρ. 3 του ν. 4686/2020, και 22 του ν. 3907/2011, το μέτρο της επιστροφής με οικειοθελή αναχώρηση από τη χώρα εντός προθεσμίας δέκα ημερών από την επίδοση σε αυτή της εν λόγω απόφασης, καθώς έκρινε ότι η λήψη σε βάρος της του ως άνω μέτρου δεν αντίκειται στην αρχή της αναλογικότητας και της χρηστής διοίκησης ή στο άρθρο 8 της Ε.Σ.Δ.Α., ούτε συνιστά μέτρο εξαιρετικά επαχθές.

3. Επειδή, με την κρινόμενη αίτηση η αιτούσα ζητάει να ανασταλεί η εκτέλεση της προσβαλλόμενης απόφασης, προβάλλοντας ότι η ως άνω αίτηση ακύρωσης είναι προδήλως βάσιμη. Ο εν λόγω ισχυρισμός, όμως, πρέπει να απορριφθεί ως αβάσιμος, δεδομένου ότι οι προσβαλλόμενοι με την ανωτέρω αίτηση ακύρωσης λόγοι δεν βασίζονται σε πάγια νομολογία ή νομολογία της Ολομέλειας του Συμβουλίου της Επικρατείας, ενώ, περαιτέρω, απαιτούν ενδελεχή έρευνα του νομικού και πραγματικού μέρους της υπόθεσης (βλ. Ε.Α. ΣτΕ Ολομ. 232-230, 162-160, 25-21/2019, 411-410/2018, 35/2017, Ε.Α. ΣτΕ 197, 80/2020, 38/2019, 54/2017, 24/2016 κ.ά.).

4. Επειδή, περαιτέρω, η αιτούσα υποστηρίζει ότι η άμεση εκτέλεση της ανωτέρω απόφασης και η συνεπεία αυτής επιστροφή της στο Καμερούν θα της επιφέρει ανεπανόρθωτη βλάβη, καθώς θα τεθεί σε κίνδυνο η ψυχική της υγεία και η ίδια της η ζωή. Για την απόδειξη του ως άνω ισχυρισμού της προσκομίζει, μεταξύ άλλων, τα ακόλουθα έγγραφα: α) το από 31.5.2021 παραπεμπτικό της ψυχιάτρου _____, με το οποίο βεβαιώνεται, αφενός ότι η αιτούσα παρουσιάζει πεσμένη διάθεση, ψυχοκινητική επιβράδυνση, νευρικότητα, κοινωνική απόσυρση και ενεργό αυτοκτονικό δεσμό, και ότι νιώθει ότι η ζωή είναι μάταια και σκέφτεται να πέσει στις γραμμές του τρένου, αφετέρου ότι, λόγω του ενεργού αυτοκτονικού δεσμού και της απουσίας υποστηρικτικού πλαισίου έχει ανάγκη διερεύνησης και αντιμετώπισης σε ψυχιατρικό τμήμα, β) την από 11.10.2021 ιατρική γνωμάτευση της ανωτέρω ψυχιάτρου, σύμφωνα με την οποία η κλινική εικόνα της αιτούσας παρουσιάζει ελάχιστη βελτίωση και χρήζει σταθερής ψυχιατρικής παρακολούθησης, γ) την από 26.11.2021 κοινωνική έκθεση της _____, κοινωνικής λειτουργού του Ελληνικού Συμβουλίου για τους πρόσφυγες, με την οποία η εν λόγω κοινωνική λειτουργός καταλήγει στο συμπέρασμα ότι, στην περίπτωση που η αιτούσα επιστέψει στο Καμερούν, είναι σχεδόν βέβαιο ότι θα βρεθεί σε άμεσο κίνδυνο τόσο της ζωής και της σωματικής της ακεραιότητας όσο και της ψυχικής της υγείας, καθώς επίσης ότι δεν θα λάβει καμία υπηρεσία βιοτικής στήριξής της, ψυχιατρικής και ψυχολογικής συνέχειας των θεραπειών που πραγματοποιεί στην Ελλάδα, και δ) το από 3.5.2022 ενημερωτικό σημείωμα της ανωτέρω κοινωνικής λειτουργού, με το οποίο πιστοποιείται ότι η αιτούσα εξακολουθεί να λαμβάνει ψυχοκοινωνικές υπηρεσίες, συμβουλευτικής φύσης από την ίδια, ότι εξακολουθεί να βρίσκεται σε δυσχερή ψυχολογική κατάσταση, ότι έχει υποστεί συνεχή κακοποίηση στη χώρα καταγωγής της και ότι το ενδεχόμενο επιστροφής της εκεί της έχει δημιουργήσει μόνο αρνητικά συναισθήματα άγχους, φόβου και τρόμου, τα οποία προσπαθεί να διαχειριστεί με τη συνδρομή ψυχοκοινωνικών υπηρεσιών, οι οποίες πρέπει να συνεχιστούν.

5. Επειδή, η προσβαλλόμενη απόφαση, με την οποία απορρίφθηκε το αίτημα της αιτούσας για τη χορήγηση σε αυτή διεθνούς προστασίας, ως πράξη αρνητικού περιεχομένου, δεν είναι δεκτική αναστολής εκτέλεσης, γιατί η αναστολή αυτή θα ισοδυναμούσε πράγματι με την ικανοποίηση από το Δικαστήριο, καθ' υποκατάσταση της Διοίκησης, του απορριφθέντος με την εν λόγω απόφαση αιτήματος (πρβλ. Ε.Α. ΣτΕ 62/2018, 197/2016, 180/2015, 243/2013, 529/2010 κ.ά.). Ωστόσο, λαμβάνοντας υπόψη ότι, όπως προκύπτει από τα προσκομισθέντα στοιχεία, η ψυχική υγεία της αιτούσας είναι ιδιαίτερα εύθραυστη, καθώς παρουσιάζει πεσμένη διάθεση, ψυχοκινητική επιβράδυνση, νευρικότητα, κοινωνική απόσυρση και ενεργό αυτοκτονικό δεσμό, ενόψει, δε του ενεργού αυτοκτονικού δεσμού που αυτή παρουσιάζει, επιβάλλεται η συνέχιση της θεραπείας που λαμβάνει στην Ελλάδα μέσω της συνδρομής ψυχοκοινωνικών υπηρεσιών, το Δικαστήριο κρίνει ότι η λήψη μέτρων για την εξαναγκασμένη απομάκρυνσή της από τη χώρα, ως συνέπεια της ανωτέρω απόφασης, θα της προκαλέσει δυσχερώς επανορθώσιμη βλάβη, σε περίπτωση ευδοκίμησης της αίτησης ακύρωσης (Ε.Α. ΣτΕ 279/2020, 62/2018, 246/2017, 180/2015).

Προς αποτροπή, επομένως, της βλάβης αυτής και δοθέντος αφενός ότι δεν προκύπτει από τα στοιχεία του φακέλου, ούτε η Διοίκηση επικαλείται, με τη σχετική έκθεση απόψεών της, τη συνδρομή λόγων δημοσίου συμφέροντος, οι οποίοι, σταθμιζόμενοι προς την ανωτέρω βλάβη, θα κώλυαν την αποδοχή της κρινόμενης αίτησης (πρβλ. Ε.Α. ΣτΕ 62/2018, 637/2011, 964/2010), αφετέρου ότι η ως άνω αίτηση ακύρωσης δεν παρίσταται προδήλως απαράδεκτη ή αβάσιμη, πρέπει, εν προκειμένω, να διαταχθεί, κατά την κρίση του Δικαστηρίου, ως κατάλληλο μέτρο, κατ' άρθρο 52 παρ. 8 του π.δ. 18/1989, όπως ισχύει, η αποχή της Διοίκησης, μέχρι τη δημοσίευση οριστικής απόφασης επί της παραπάνω εκκρεμούς αίτησης ακύρωσης, από κάθε ενέργεια, η οποία θα ερείδεται αποκλειστικά στην προσβαλλόμενη απόφαση και θα είχε ως αποτέλεσμα την εξαναγκασμένη αναχώρηση της αιτούσας από το ελληνικό έδαφος.

6. Επειδή, κατ' ακολουθία, πρέπει να γίνει δεκτή η υπό κρίση αίτηση και να διαταχθούν τα αναφερόμενα στο διατακτικό πρόσφορα μέτρα. Τέλος, πρέπει να απαλλαγεί το καθ' ου Ελληνικό Δημόσιο, κατ' εκτίμηση των περιστάσεων, από τα δικαστικά έξοδα της αιτούσας, σύμφωνα με το άρθρο 275 παρ. 1 εδ. ε' του Κώδικα Διοικητικής Δικονομίας (ν. 2717/1999, Φ.Ε.Κ. 97 Α'), που εφαρμόζεται και στην παρούσα διαδικασία δυνάμει του άρθρου 4 παρ. 1 περ. στ' του ν. 702/1977 (Φ.Ε.Κ. 268 Α'), όπως η διάταξη αυτή προστέθηκε με το άρθρο 50 του ν. 3659/2008 (Φ.Ε.Κ. 77 Α').

ΔΙΑ ΤΑΥΤΑ

-Δέχεται την αίτηση.

-Διατάσσει τη Διοίκηση να απόσχει, μέχρι τη δημοσίευση οριστικής απόφασης επί της εκκρεμούς (ΑΚ596/8.4.2022) αίτησης ακύρωσης, από κάθε ενέργεια, η οποία θα ερείδεται αποκλειστικά στην με αριθμό πρωτοκόλλου 55851/1.2.2022 Απόφαση Β' Βαθμού της 19ης Επιτροπής Προσφυγών της Αρχής Προσφυγών της Γενικής Γραμματείας Μεταναστευτικής Πολιτικής, και θα είχε ως συνέπεια την εξαναγκασμένη αναχώρηση της αιτούσας από την Ελλάδα.

-Απαλλάσσει το καθ' ου Ελληνικό Δημόσιο από τα δικαστικά έξοδα της αιτούσας.

Η απόφαση εκδόθηκε στην Αθήνα στις 20.6.2022.

Η ΔΙΚΑΣΤΗΣ Η ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ

ΣΩΤΗΡΙΑ-ΣΠΥΡΙΔΟΥΛΑ ΚΑΤΣΙΚΑ ΓΕΩΡΓΙΑ ΜΑΚΡΥΓΙΑΝΝΗ